

A MAHAVAIPULJA TATHÁGATHAGARBHA¹ SZÚTRA

Magyarra fordította és jegyzetekkel ellátta
Rev. Dr. Ósz Lajos

Ím, így hallottam: Abban az időben a Buddha a Gridhrakuta (Keselyű) Hegyen tartózkodott Radzsagriha mellett, a több-emeletes jó illatú szantálfából épült pavilon tanhirdető-termében. (A Buddha) tíz évvel ezelőtt érte el² a buddhaságot. Vele együtt ott voltak a nagy szerzetesek százai és ezrei, valamint a Bodhiszattvák és más hatalmas lények sokasága, hatvanszor annyian, mint a Gangesz homokszemei. Mind beteljesítették céljukat³, és már korábban felajánlásokat⁴ tettek a Buddhák százezer miriád légióinak. Mindegyikük képes volt a Dharma Megfordíthatatlan Kerekének forgatására⁵. Ha egy lény meghallja neveiket, úgy képes rátérni a visszaesés nélküli útra⁶. A neveik: Dharma-Bölcsesség Bodhiszattva, Oroszlán-Bölcsesség Bodhiszattva, Gyémánt-Bölcsesség Bodhiszattva, Harmonikus Bölcsesség Bodhiszattva, Csodálatos Bölcsesség Bodhiszattva, Holdfény Bodhiszattva, Ékszer-Hold Bodhiszattva, Telihold Bodhiszattva, Bátor Bodhiszattva, Mérhetetlenül Bátor Bodhiszattva, Hármas Világot Felülmúló Bodhiszattva, Avalokitéshvara Bodhiszattva, Mahászthámaprápta Bodhiszattva⁷, Illatos Elefánt Bodhiszattva, Finom Illatú Bodhiszattva, Legfinomabb Illatú Bodhiszattva, Fő Kincsház Bodhiszattva, Nap Kincsház Bodhiszattva, Zászlót Felmutató Bodhiszattva, Nagyzászlót Felmutató Bodhiszattva, Tisztaságos Zászló Bodhiszattva, Határtalan Fény Bodhiszattva, Fénytadó Bodhiszattva, Tisztaságos Fény Bodhiszattva, Öröm Királya Bodhiszattva, Végtelen Öröm Bodhiszattva, Ékszer Kezű Bodhiszattva, Tér Kincstára Bodhiszattva, Fény És Erény Királya Bodhiszattva, Önmagára Támaszkodó Dharanik Királya Bodhiszattva, Dharani Bodhiszattva, Minden Rosszat Megszüntető Bodhiszattva, Érző Lényeket Minden Rossztól Megmentő Bodhiszattva, Örömteli Gondolatok Bodhiszattva, Megelégedett Akarat Bodhiszattva, Örökké Megelégedett Bodhiszattva, Mindenekre Fénylő Bodhiszattva, Hold Ragyogás Bodhiszattva, Ékszer Bölcsesség Bodhiszattva, Női Testet Öltő Bodhiszattva, Nagy Mennykőcsapás Bodhiszattva, Spirituális Vezető Bodhiszattva, Nem-megalapozatlan Szemlélet Bodhiszattva, Minden Dharmákban Szabad Bodhiszattva, Maitréja Bodhiszattva, Mandzsushri Bodhiszattva. Jelen voltak még más Bodhiszattvák és hatalmas lények számtalan más Buddha-birodalomból, kiknek száma hatvanszor annyi, mint a Gangesz homokszemei, együtt a megszámlálhatatlan istenekkel, nágákkal, jakshákkal, gandharvákkal, aszurákkal, garudákkal, kinnarákkal, mahoragákkal, (mind az isteni és fél-isteni lényekkel), akik tiszteletadásra és felajánlások tevésére gyűltek össze.

Ebben az időben a Buddha kiegyenesedve meditációban ült a szantálfa-pavilonban, és természetfeletti hatalmával⁸ egy csodát vitt végbe. Megszámlálhatatlan ezerszirmú lótuszvirágok jelentek meg az égen, akkorák, mint egy kocsikerék, színüket, illatukat senki sem tudta számba venni. Minden egyes virág középpontjában egy csoda útján megjelenő Buddha volt. A virágok felemelkedtek és beborították az egész mennyboltot, mint egy ékszer-ernyő⁹, mindegyikük megszámlálhatatlan fénysugarat bocsájtott ki magából. A szirmok egyszerre kibontakoztatták tündöklő ragyogásukat, majd a Buddha csodálatos hatalmánál fogva mind elhervadtak egy pillanat alatt. A virágok kelyhében megjelenő Buddhák keresztbe tett lábakkal lótuszülésben ültek, és mindegyikük megszámlálhatatlan fénysugarak százezreit bocsátotta ki magából. A csoda oly magával ragadó¹⁰ volt, hogy az egész gyülekezet eksztatikus táncba kezdett, ámulatba esve a csodálatos virágok pusztulása láttán, ahogy elhervadtak, és elsötétedtek, kellemetlen és utálatos szagot bocsátottak ki magukból.

Ekkor a Bhagaván észrevette, hogy a Bodhiszattvák zavarba estek, ezért így fordult Vadzsramatihoz: Óh, jó fiam¹¹. Ha valami van a Buddha tanításában, ami megzavarna, úgy bátran kérdezz róla. Vadzsramati tudván, hogy a gyülekezet minden tagja zavarba esett, ezért így fordult a Buddhához: Óh Bhagaván, miért jelentek meg a csodálatos Buddha-képmások a megszámlálhatatlan virágokon? És vajon miért emelkedtek fel, és borították be az egész mennyboltot? És miért bocsájtott ki minden Buddha-képmás megszámlálhatatlan százezer

fénysugarat magából? E ponton a gyülekezet minden tagja összetette kezeit és tisztelettel¹² a Buddhára nézve várta a választ. Vadzsramati Bodhiszattva pedig versben így beszélt:

*Sohasem voltam még tanúja
ily csodás dolognak, mint ez,
mikor százezer millió Buddhákat láttam
lótuszvirágok kelyhében ülni,
számtalan fénynyalábot kibocsátva,
fénnel árasztva el mindent
a tévtanítók sötétségét eloszlatva,
világokat fénnel beborítva!
És akkor nagy hirtelenül
a lótoszok elhervadtak,
undorítókká váltak.
Mondd meg nekünk,
mi volt e varázslatos látomás célja?
Több Buddhákat látunk mi most
mint a Gangesz homokszemei.
Sohasem láttam még ilyeneket,
mint aminek tanúja vagyok most.
Szükségünk lenne épp ezért
egy világos magyarázatra!*

És akkor a Bhagaván így szólt Vadzsramatihoz, és az összes Bodhiszattvákhoz: Jó fiaim, van egy nagy Vaipulja-Szútra¹³, melyet Tathágathagarbhának neveznek. Mivel ezt szándékoztam elmagyarázni, azért volt, hogy ezeket a jeleket bemutattam nektek. Ezért mindannyian hallgassatok figyelemmel, és gondolkodjatok el rajta. Erre mind így szóltak: Így legyen! Mindannyian nagyon szeretnénk hallani! A Buddha így szólt: Jó fiaim, összehasonlítást tudunk tenni a számtalan, a Buddha hatalmából megjelenő, és hirtelen elhervadó virágok, valamint a megszámlálhatatlan, csodálatos úton megjelent Buddha-képmások között, melyek lótoszülésben ültek a virágokban, és olyan fényt árasztottak, hogy senki sem volt a gyülekezetben, aki ne fejezte volna ki tiszteletét irántuk.

Hasonlóképpen, jó fiaim, amikor Buddha-szememmel¹⁴ a lényekre nézek, azt látom, hogy elrejtve a mohóság, vágy, harag és butaság kléshái között ott székel magasztosan és megmozdíthatatlanul a Tathágatha Bölcsessége, a Tathágatha Víziója (látásmódja) és a Tathágatha Teste. Jó fiaim, minden lények, bár mindenféle kléshák között találják magukat, mégis a Tathágathagarbha a lényegük, mely mocsoktalan, erényekben bővelkedő, és nem különböző az enyémtől. Ezen felül, jó fiaim, csak az képes látni ezeknek a Tathágatháknak a testeit mielőtt a virágok nem bontották ki szirmaikat, aki természetfeletti látással rendelkezik. Mások számára akkor válnak ezek a Tathágathák láthatóvá, ha az elhervadt szirmok lehullanak. A Buddha ily módon látni tudja az érző lények Tathágathagarbháit. És mivel a Tathágathagarbha (tanítását) ki akarja nyilvánítani előttük, ezért magyarázza a Szútrákat és Dharmát, melyek megsemmisítik a kléshákat, és megmutatják a Buddha Természetet. Jó fiaim, ez a dharmája minden Buddhának. Akár megjelennek a Buddhák a világban, akár nem. Minden lény Tathágathagarbhája örök és változatlan. A Tathágathagarbha minden lényben változatlan, sem nem csökken, sem nem növekszik. Nem egy megvilágosodásként jön létre a jövőben, hanem már most jelenlevő. Ez a létrehozója a megtisztulásra való törekvésnek, a Bodhicsittának. Nem jelent ez mást, csak annyit, hogy be vannak takarva az érző lények klésháival. Mikor a Tathágatha megjelenik a világban, széleskörűen megmagyarázza a Dharmát hogy megszüntesse a tudatlanságot és megszabadítson a csapásoktól, és hogy kibontakoztassa a lények univerzális bölcsességét. Jó fiaim, egy Bodhiszattva, akinek hite¹⁶ van ebben a tanításban, és aki egy-gondolattal gyakorolja ezt, eléri a megszabadulást és az univerzális megvilágosodást, és a világ javára Buddha-cselekedeteket fog véghezvinni. És ekkor a

Bhagaván versben folytatta, ekképpen:

*Hasonlóan, mint az elhervadt virágok,
mielőtt a szirmok kinyílnának
a természetfeletti látással bíró
meglátja a Tathágatha folttalan testét.
Miután a szirmok lehullottak,
bárki megláthatja a Tanítót,
aki hogy a klésháktól megszabadítson,
győzelmesen megjelenik a világban.
A Buddha látja, hogy a lények mindegyike
a Tathágathagarbha birtokában vannak,
melyet számtalan klésza borít el,
mint egy rakás bűzös, hervadt szirm.
Így, ezért minden lény javára
mindenhol megmagyarázom az Igaz Dharmát,
hogy segítsen őket klésháiktól megszabadulni,
és minél előbb elérni a Buddha-utat.
Buddha-szememmel látom,
hogy minden lény testében
elrejtve ott a Buddhagarbha,
ezért tanítom a Dharmát, mely kinyilvánítja ezt.*

Avagy, jó fiaim, olyan ez, mint a tiszta méz egy barlangban, vagy egy fában, körülvéve és védelmezve a méhek megszámlálhatatlan rajaitól. Ekkor az történhet, hogy jön valaki, aki egy ügyes módszert ismer. Először is megszabadul a méhektől, majd megszerzi a mézet, ezután azt csinál vele, amit akar - megeszi, vagy szétosztogatja. Hasonlóképpen, jó fiaim, minden érző lény rendelkezik a Tathágathagarbhával¹⁷. Hasonló ez a tiszta mézhez a barlangban vagy a fában, de beborítják a kléshák, melyek, mint a méhraj, megakadályozzák, hogy hozzájussunk. Buddha-szememmel én ezt világosan látom, és megfelelő ügyes módszerekkel kinyilvánítom a Dharmát, hogy a kléshákat megsemmisítsem, hogy a Buddha Természet megnyilvánuljon. És mindenhol Buddha-cselekedeteket hajtok végre a világ javára.

Ezután a Bhagaván versben fejezte ki magát ekképpen:

*Hasonló ez, mint ami történik a mézzel, mely ott van
a barlangban, vagy a fában, bár számtalan méhvel van körülvéve,
csak az kell, hogy valaki egy ügyes módszert ismerjen,
és a rajtól megszabaduljon.
Az érző lények Tathágathagarbhája hasonló
a mézhez a barlangban, vagy a fában.
A tudatlanságból származó zavarok és csapások
olyanok, mint a méhrajok, megakadályozzák a megközelítést.
Ezért minden lény javáért
magyarázom én az Igaz Dharmát, ügyes módszerekkel
megszabadítva a kléshák rajaitól,
kinyilvánítom a Tathágathagarbhát.
Ékesszólóan, hiba nélkül
prédikálok az Amrita Dharmáját¹⁸,
könyörületesen megmentve az érző lényeket,
mindenhol segítve őket az igaz megvilágosodáshoz.*

Avagy, jó fiaim, hasonló ez a búzamaghoz, melyet még nem tisztítottak meg a pelyvától. Valamely elszegényedett személy lehet, hogy lekicsinylően néz rá, azt gondolva, hogy eldobni való. De megtisztítva, a mag mindig használható. Hasonlókép, jó fiaim, mikor Buddha-szememmel nézem az érző lényeket, azt látom, hogy a kléshák pelyvéja takarja el Buddha Természetüket. Így hát megfelelő ügyes módszerekkel kifejtem nekik a Dharmát, arra készítetve őket, hogy megszabadulván a klésháktól, kibontakoztassák univerzális bölcsességüket, és így elérjék a legmagasabb igaz megvilágosodást (Anuttaraszamjakszambodhi). Ezek után a Bhagaván versben fejezte ki mindezeket:

*Olyan ez, mint mikor a magokat
egy tudatlan személy hántolatlanul kidobja,
mint használhatatlan dolgot.
Míg a külszín így értéktelennek mutatkozik,
de igazi érték rejlik belül.
Ha lehántottuk a pelyvát,
a mag, mit kapunk, királyok étele.
Így látom én, hogy minden lényben
ott van a Buddhagarbha, elrejtve a kléshák között.
Ezeknek eltávolítását prédikálom én,
hogy elérjék az univerzális bölcsességet,
melynek csakúgy, mint én,
a birtokában vannak.
Ha kifejlesztik, és megtisztítják,
hamar eléri a Legmagasabb Utat.*

Avagy jó fiaim, olyan ez, mint a valódi arany, mely a szemétdörbe esett, abban elmerült, és évek sok-sok szemete rakódott rá. A tiszta arany nem semmisül meg, bár senki sem tudja, hogy ott van. De tegyük fel, hogy valaki jön, aki természetfeletti látással rendelkezve így szól az emberekhez: A tisztátalan szemét közt egy valódi aranytömb található, keressétek meg, és legyen a tiétek. Hasonlóképen, jó fiaim, a tisztátalan szemét a ti megszámíthatatlan klésháitok. A valódi aranytömb pedig a ti Tathágathagarbhátok. Ezért a Tathágatha mindenkinek tanítja a Dharmát, hogy elmagyarázza a lényeknek, hogy mi módon szabaduljanak meg klésháiktól, hogyan érjenek el igaz megvilágosodást, és hogyan hajtsanak végre Buddha-cselekedeteket. Ezek után a Bhagaván versben mondta el mindezeket:

*Olyan ez, mint mikor az aranyat elborítja
a tisztátalan szemét, de senki sem látja.
De valaki természetfeletti látással észreveszi,
elmondva az embereknek, így szól:
vegyétek ki, és tisztítsátok meg,
s a tiétek lehet, rokonságtok és családok örömére.
A Tathágatha látása ehhez hasonló,
mert látja a Tathágatha Természetet a lényekben.
Elpusztíthatatlan, még ha el is süllyedt
a kléshák iszapos sarában, s ennek megfelelően
tanítja a Dharmát, hogy a lények
könnyen megszabadulhassanak a klésháktól,
melyek beborítják a Buddha Természetüket,
visszanyerve így tisztaságukat.*

Avagy, jó fiaim, olyan ez, mint a kincsek tára mely szegény emberek háza alatt van elrejtve. A kincs nem tud beszélni, és nem tudja azt mondani, hogy itt van, mivel nem tud magáról, és hangja sincs. Úgyhogy senki sem tudja megtalálni ezt a kincstárt. Ugyanígy van ez az érző lényekkel is. De semmi olyan nincs, ami a Tathágatha figyelmét elkerülné. A Dharma Kincstára az érző lények testében van, de nincsenek tudatában a szenvedélyekhez vezető téves nézeteknek, melyek az öt vágyat létrehozzák. A Szamszára kereke forog, és a lények megszámlálhatatlan szenvedés alávetettjei. Ezért van az, hogy a Buddhák megjelennek a világban, és kinyilvánítják a lények előtt, hogy testükben hordozzák a Tathagáták Dharma Kincstárát. És a lények hisznek ebben, elfogadják ezt, és megtisztítják univerzális bölcsességüket. Mindenhol, a lények javára (a Buddha) kinyilvánítja a Tathágathagarbhát. Ékesszólóan és hiba nélkül beszél a Dharma követőihez. Így tehát jó fiaim, Buddha-szememmel látom, hogy minden lény tulajdonában van a Tathágathagarbhának. Ezért a Bodhiszattvák javára tanítom ezt a Dharmát. És ekkor a Bhagaván versben mondta el mindezeket:

*Hasonló ez, mint a kincsek tára
egy szegény ember háza alatt,
tulajdonosa nem tud róla,
s az elrejtett kincs sem tud beszélni.
Hosszú ideig, sötétben eltemetve,
itt van, de senki sem tudja.
Ha kincsed van, és nem tudsz róla,
szegénységtől és szenvedéstől
az meg nem szabadít.
Amikor a Buddha szeme
látja az élőlényeket, látja, hogy azok
bár az újraszületés Öt Birodalmában¹⁹ vándorolnak,
nagy kincset hordoznak testükben,
mely örök, és változhatatlan.
Mikor a Buddha látja ezt, Ő így tanítja
mind az összes lény javára,
a kincstárt szélesre tárva előttük.
Ha tanításomnak hisztek,
hogy kincsek háza van bennetek,
és hittel és odaadással gyakoroltok
az ügyes módszerek útján,
hamar eléritek a legmagasabb utat.*

Avagy, jó fiaim, olyan ez, mint a mag a mangó (amra) gyümölcsben, amely meg nem romlik. Ha elültetitek a földbe, a legnagyobb és legkirályibb fa nő ki belőle. Hasonlóan, jó fiaim, mikor az érző lényekre nézek Buddha-tekintetemmel, azt látom, hogy a Tathágathagarbhát körülveszi a tudatlanság burka, mint ahogy a gyümölcs magja is legbelül található. Jó fiaim, a Tathágathagarbha hideg és éretlen²⁰. Ez a mély nyugalma a Nirvánának, melyet a nagy bölcsesség eredményez. Ezt nevezük a Teljesen Megvilágosodottnak, a Tathágathának, az Arhatnak, és így tovább. Jó fiaim, miután a Tathágatha figyelembe vette az érző lényeket, kinyilvánítja szándékát a Bodhiszattvák és Mahaszattvák bölcsességének megtisztítására. És ekkor a Bhagaván versben mondta el mindezeket:

*Hasonló ez, mint a mangó gyümölcs magja,
mely meg nem romlik.
Elültetve a földbe egy nagy fa nő belőle.
A Tathágatha tiszta tekintetével látja,
hogy a Tathágathagarbha az érző lények testében olyan,*

*mint mag a virágban, vagy gyümölcsben.
Ámbár tudatlanság borítja be a Buddhagarbhát,
legyen hitetek és felismerésetek,
hogy a Szamádhi Bölcsesség birtokában vagytok,
amelyet lerombolni nem lehet.
Ezért hirdetem én a Dharmát,
kinyilvánítva a Tathágathagarbhát,
hogy hamar elérjétek a legmagasabb utat,
csakúgy ahogy a gyümölcs a legkirályibb fává növekszik.*

Avagy, jó fiaim, hasonló ez egy emberhez, aki egy arany szoborral vándorol egy idegen ország elhagyatott útjain és fél, hogy rablók áldozatául esik. Így hát a szobrot viseltes rongyokba csavarja, hogy azt senki észre ne vegye. De az úton hirtelen meghalt, és a szobor ott hanyódott a nyílt mezőn. Utazók tapostak rajta, míg teljesen elmerült a szennyben. De valaki természetfeletti látásával meglátta, hogy a viseltes rongyok között egy tiszta arany szobor van, és azok közül kiszabadította, és mindenki kifejezte tiszteletét előtte. Hasonlóan, jó fiaim, én látom a különböző érző lényeket számtalan klésháikkal, ahogy újrászületésből újrászületésbe vándorolnak a végtelen szamszára hosszú éjszakájában, és érzékelem, hogy testükben ott van a csodálatos Tathágathagarbha. Fenségesek és tiszták, és nem különböznek tőlem. A Buddha azért hirdeti a Dharmát az érző lényeknek, hogy azok szabaduljanak meg klésháiktól, és tisztítsák meg Tathágatha-bölcsességüket. Újból és újból megforgatom a Dharma Kerekét, hogy megtérítsem mind a világokat.

És akkor a Bhagaván versben mondta el mindezeket:

*Hasonló ez, mint az utas egy másik országban,
magával víve egy arany szobrot,
azt piszkos, viseltes rongyokban rejti el,
és eldobja azt egy megműveletlen mezőn.
Valaki, akinek természetfeletti látása van,
látja ezt, és elmondja másoknak.
Kibontva a piszkos rongyokból, a szoborra rátalálnak,
megörülve annak.
Az én természetfeletti látásom hasonló ehhez.
Látom, hogy a különböző lények
belekeveredve a kléshákba és gonosz cselekedetekbe,
a Szamszára szenvedéseinek vannak kitéve.
Ugyanígy látom, bár a tudatlanság rétege elfedi,
hogy minden lényben ott van a Tathágatha-természet,
mozdulatlan, hatalmas és megsemmisíthetetlen.
Miután látom ezt, elmagyarázom a Bodhiszattváknak,
hogy kléshák és gonosz cselekedetek
borítják be ezt a győzelmes testet.
Így arra kell törekedniük, hogy megszabaduljanak tőlük,
és kinyilvánítsák a Tathágatha-bölcsességet.
Ez a menedéke mindenknek,
isteneknek, embereknek, nágáknak, és szellemeknek.*

Avagy, jó fiaim, hasonló ez egy asszonyhoz, aki elszegényedett, hitvány, csúnya és mások által megvetett, de egy nemes fiúval viselős méhében, aki egy bölcs király lesz, a négy világtáj ura²¹. De az asszony nem tudja, hogy a jövőben mi fog történni, ezért mindig úgy gondol rá, mint egy alacsony születésű elszegényedett gyermekre. Ugyanígy, jó fiaim, a Tathágatha látja, hogy a lények bár a Szamszára kerekén forognak körbe a szenvedéseknek kitéve, testükben mégis ott van a

Tathágatha Kincsháza. De mint ez az asszony, nem vesznek tudomást róla. Ezért van az, hogy a Tathágatha mindenhol tanítva a Dharmát, így beszél: Jó fiaim, ne tartsátok magatokat alsóbbrendűnek vagy alantasnak²². Ti mind tulajdonában vagytok a Buddha Természetnek. Ha igyekeztek és megsemmisítitek a múltból származó rosszat, úgy kiérdemlitek a Bodhiszattva vagy Bhagaván elnevezéseket, és számtalan érző lényt tudtok megmenteni. És ekkor a Bhagaván versben mondta el mindezeket:

*Hasonló ez egy elszegényedett asszonyhoz,
akinek megjelenése hitvány és közönséges,
de egy nemes fiúval viselős, ki világbíró nagy király lesz,
a Hét Drága kincssel, és minden érényekkel felruházva,
uralni fogja mind a négy negyedét a földnek.*

*De az asszony nem tudva ezt
csak az alacsonyrendűségre gondol.*

*Én látom, hogy mind a lények
ilyen nyomorban lévő gyermekek,
testükben ott a Tathágathagarbha,
de nem tudnak róla.*

Így szólok ezért a Bodhiszattvákhoz:

*Ne gondoljátok azt, hogy alacsonyrendűek vagytok,
mert testetek a Tathágatagarbha,
mely tartalmazza a világ megmentésének világosságát.*

*Ha igyekeztek, és nem töltetek
túl sok időt a meditációs csarnokban ülve,
úgy a legfelsőbb megvalósítás útját eléritek,
és megmentitek a lények sokaságát.*

Avagy, jó fiaim, hasonló ez, mint mikor egy öntőmester egy tiszta aranyszobrot önt. Ha kész az öntés, kivesszik az öntőmintából. Ámbár, kívül égett és megfeketedett, a belseje ugyanaz. Mikor a szobrot kivesszik az öntőmintából, az aranyszínben ragyog. Hasonlóképen jó fiaim, mikor a Tathágatha az érző lényekre veti szemét, azt látja, hogy azok testében a Buddhagarbha telve van minden erénnyel. Miután látja ezt, kinyilvánítja, hogy minden lény eléri a megszabadulást. Eltávolítja a kléshákat gyémánthoz hasonlatos bölcsességével és megmutatja a Buddha-testet, mint aki megmutat egy leleplezett aranyszobrot. És akkor a Bhagaván versben mondta el mindezt:

*Hasonló ez, mint egy nagy öntőműhely,
számtalan aranyszoborral,
ahova tudatlan emberek kívülről benézve
csak sötét agyag öntőmintákat látnak.*

*Az öntőmester kiszámítva
az időt mikor azok kihűlnek,
kinyitja őket, kivéve tartalmukat.*

*Minden tisztátalanság eltűnik így, és az
alak tisztán megnyilvánul.*

*Buddha tekintetemmel látom,
hogy minden érző lény ekképp van,
a szenvedélyek²³ agyagrétegén túl,
Tathágatha-természete van mindegyiknek.*

*Gyémánt bölcsességünkkel
feltörve így a kléshák agyagrétegét,
előttünk van a Tathágathagarbha,*

*mint tiszta, fénylő arany.
Ahogy én látom ezt,
így tanítom a Bodhiszattváknak.
Így kell ezt elfogadnotok,
és megmentenetek minden lényt.*

És ekkor a Bhagaván így beszélt Vadzsramatihoz és a többi Bodhiszattvákhoz és Mahaszattvákhoz: Jó fiaim, és leányaim, akár szerzetesek vagy laikusok vagytok, el kell fogadnotok, recitálnotok, lemásolnotok, tisztelnetek és széles körökben magyaráznotok kell ezt a Tathágathagarbha Szútrát mások javára. Az érdemek, amikre szert tesztek ezáltal, felmérhetetlenek lesznek. Vadzsramati, ha egy Bodhiszattva, aki a Buddha útjáért dolgozott szorgalmasan vagy a paramitákat gyakorolta, vagy belépett minden számadhiba, vagy az erény gyökerét akarta elplántálni, vagy a jelen Buddháit tisztelte, kiknek száma nagyobb mint a homokszemek a Gangesz folyóban, vagy aki annyi hét-ékszerű sztúpát állított, mint amennyi homokszem van a Gangesz folyóban, tíz jodzsana²⁴ magasakat és egy jodzsana szélesek, vagy aki ezekben a sztúpákban hét-ékszerű oltárokat állított fel, melyek vallásos festményekkel vannak borítva, vagy aki naponta minden egyes Buddhának több hét-ékszerű sztúpát állított fel, mint a homokszemek a Gangesz folyóban, és aki felajánlotta őket a gyülekezetben minden Tathágatának, Bodhiszattvának és Shravakának, vagy aki ezeket tette mindenhol a jelen Buddháinak, akiknek száma nagyobb, mint a homokszemek a Gangesz folyóban, vagy aki ötvenszer annyi sztúpát állított, mint amennyi a homokszem a Gangesz folyóban, vagy aki felajánlotta őket ötvenszer annyi Buddhának, Bodhiszattvának és Shravakának mint amennyi homokszem van a Gangesz folyóban, vagy aki ezt tette megszámlálhatatlan száz és ezer, vagy tízezer kalpán keresztül, Óh Vadzsramati, az a Bodhiszattva még mindig nem lenne egyenlő azzal a személlyel, mint aki örömet és megszabadulást talál a Tathágathagarbha Szútrában, aki elfogadja, recitálja, lemásolja, vagy akár csak egy metaforát is tisztel belőle. Óh Vadzsramati, még ha ezek a jó fiak megszámlálhatatlan jó gyökeret és erényt is plántáltak volna el a Buddhák érdekében, még az sem érné el a század, vagy még az ezred részét sem annak az érdemnek, amit azok a jó fiak és leányok érnek el, akik a Tathágathagarbha Szútrát tisztelik.

És akkor a Bhagaván versben mondta el mindezt:

*Ha valaki szabadulást keres,
e Szútrát hallgatja és azt elfogadja,
és lemásolja, és tiszteli,
akárcsak egy versét is,
az megtalálja a Tathágathagarbhát,
és mély örömet érez.
Ha rábízod magad erre az igaz tanításra,
érdemed megszámlálhatatlan lesz.
Ha olyan valaki keres megszabadulást,
aki már nagy spirituális erőkre tett szert,
és felajánlásokat akar tenni a Tíz Világtáj
Buddháinak, és a gyülekezet
Bodhisattváinak és Shravakáinak,
melyeknek száma százmilliószor nagyobb
mint a Gangesz homokszemei.
Ha ezen Buddhák mindegyikének
egy csodálatos ékszer-sztúpát épít,
tíz jodzsana magasat, és negyven lí²⁵ széleset,
melyekben elhelyez hét-ékszerű ülőhelyet,
amelyek méltók egy felséges Tanítóhoz, és
melyek vallásos képekkel vannak borítva,*

és külön-külön lettek megtervezve.
Ha felajánlja őket a Buddháknak és a Szanghának
oly nagy számban, hogy azok
fölülmúlják a Gangesz folyó homokszemeinek számát,
és ha e felajánlásokat
éjjel-nappal szünet nélkül végzi
száz és ezer, vagy tízezer kalpán keresztül,
az érdemek, melyeket ily módon elér,
még csak össze sem hasonlíthatók
annak a bölcs személynek érdemével,
aki erre a Szútrára hallgat,
aki csak egy metaforát is elfogad ebből,
és mások javára ezt megmagyarázza.
A lények, kik menedéket keresnek ebben,
hamar elérik a legmagasabb utat.
A Bodhiszattvák, akik gondolatukat
a mély jelentőségű Tathágathagarbhára irányítják,
tudják, hogy az tulajdonában van minden lénynek,
és hamarosan elérik a legmagasabb utat.

Abban az időben a Bhagaván újra Vadzsramati Bodhiszattvához fordult ekképpen szólva: Felmérhetetlen időekkel ezelőtt a távoli múltban, elképzelhetetlen sokaságú kalpákkal ezelőtt volt egy Buddha, kinek neve Örökké Fényt Adományozó Király volt, Tathágatha, Arhat, Valóban Megvilágosodott, a Fénylő Cselekedetek Birtokosa, a Világot Magasan Felülmúló, a Mester, Aki Felfogta a Legmagasabbat, a Harmónia Hőse, az Emberek És Istenek Tanítója, Buddha, Bhagaván. Óh Vadzsramati, vajon miért hívták őt Örökké Fényt Adományozó Királynak? Mert mikor ez a Buddha még eredetileg a Bodhiszattva Utat gyakorolta, és mikor anyja méhébe szállt le, akkora fényt bocsátott ki, ami átjárta és bevilágította még a legkisebb atomokat is a Tíz Világtáj Buddha-birodalmainak ezreiben. Mindazok a lények, akik látták ezt a fényt, örömmel teltek el. Klésháik megsemmisültek, és fel lettek ruházva a formák feletti hatalommal, bölcsességük elérte a tökéletességet, valamint elérték a hiba nélküli ékesszólást. Ha egy pokollakó, éhségkísértet, egy állat, vagy a Holtak Ura, Jáma Rádzsa vagy egy aszura meglátja ezt a fényt, nem kell többet születnie a lét alsó birodalmaiban, hanem istenként fog újraszületni. Ha egy isten meglátja ezt a fényt, úgy eléri a visszaesés nélküli állapotot és az öt természetfeletti hatalmat. Ha valaki, aki elérte a visszaesés nélküli állapotot, meglátja ezt a fényt, úgy eléri a Nemszületett Dharma Nyugalmat és az Erény Ötven Dharaniját²⁶.

Vadzsrmati, mindazok a földek, melyeket ez a fény bevilágított, díszesek és tiszták lettek, mint az átlátszó porcelánok, aranyzinórok jelezték a nyolcrétű utat, a különféle ékszerfák jó illata terjengett minden felé s a föld bővében volt a virágoknak és gyümölcsöknek. Lágyszellő lengedez a fák közt, enyhet adó mély értelmű szavak magyarázzák a Három Drágaságot, a Bodhiszattva Erényeket, a Jó Gyökerek Hatalmát, a Dharma tanulmányozását, a meditációt és a megszabadulást. A lények, akik hallják ezeket, örömet találnak a Dharmában. Hitük megerősödik, és megszabadulnak a lét alsó birodalmaiban való születéstől.

Vadzsrmati, mivel a Tíz Világtáj lényeit azonnal beborította a fény, reggel és este hat órákor kezüket összetéve tiszteletadásra gyűltek össze. Vadzsramati, mindaddig az időig, míg a buddhaságot és a maradék nélküli Nirvánát el nem érte, az a hely, ahol a Bodhiszattva született, mindig fényes ragyogást árasztott. Miután végső Nirvánája beteljesedett, a sztúpa, ahol hamvait elhelyezték, szintén fényt árasztott. Ezért a mennyei világok lakói Örökké Fényt-Adományozó Királynak nevezték. Vadzsramati, mikor az Örökké Fényt Adományozó Király, a Tathágatha, az Arhat, a Szamjakszam Buddha elérte a buddhaságot, Dharma-tanítványai közt volt egy Bodhiszattva, Határtalan Fény nevű, és még két milliárd másik Bodhiszattva. Határtalan Fény Bodhiszattva Mahaszattva a Buddha felé fordult, és megkérdezte Őt a Tathágathagarbha Szútra

felől, mire a Buddha megmagyarázta azt.

Ötven hosszú kalpán keresztül megmaradva ülőhelyén, védelmezve a Bodhiszattvák gondolatait, hangja elért mindenhova a Tíz Buddhavilágban, még a legkisebb atomokig is. A Bodhiszattvák megszámlálhatatlan különböző megértése szerint a metaforák százezreit alkalmazta. (Tanítását) Mahájána Tathágathagarbha Szútrának nevezte. Mind a Bodhiszattvák, akik hallották e Szútrát, elfogadták és recitálták és gyakorolták azt a magyarázat szerint. Minden Bodhiszattva, négy kivételével elérte a buddhaságot.

Vadzsrmati, nem kell úgy gondolnod, hogy ezek kivételek lennének. Miért különbözne Határtalan Fény Bodhiszattva tőled? Te azonos vagy vele. A négy Bodhiszattva, aki még nem érte el a buddhaságot, Mandzsushri, Avalokitéshvara, Mahaszthamaprapta, és te vagy, Vadzsramati. Vadzsramati, a Tathágathagarbha Szútrának hatalmas ereje van. Mindenki, aki hallja, megvalósítja a Buddha Utat.

Ekkor a Buddha ismét versben fejezte ki magát:

*Megszámlálhatatlan kalpákkal ezelőtt,
egy Buddha, a Fény Királya nevű,
fényt árasztva magából szüntelenül,
fénybe borított számtalan földeket.
Határtalan Fény Bodhiszattva
ezalatt a Buddha alatt lépett az útra,
és ő kérdezte a Buddhát erről a Szútráról,
amit aztán a Buddha el is mondott.
Mindaz, aki meghallotta, elérte a buddhaságot,
kivéve négy Bodhiszattva,
Mandzsushri, Avalokitéshvara,
Mahaszthamaprapta és Vadzsramati.
Ezek a Négy Bodhiszattvák mind
hallották már ezt a Dharmát,
és közöttük Vadzsramati
volt a legkiválóbb,
abban az időben Határtalan Fénynek hívták,
és már hallotta ezt a Szútrát.
Mikor én az Útra léptem,
az Oroszlán Zászlónál, amely
a Buddha székhelyét jelölte,
én is megkaptam e Szútrát,
és gyakoroltam, ahogy hallottam.
E jó gyökerek²⁷ következtében
a Buddha Utat gyorsan elértem.
Ezért minden Bodhiszattváknak
meg kell őriznie, és prédikálnia kell ezt a Szútrát.
Miután hallottátok és gyakorolták,
ahogy meg lett magyarázva,
elértek a buddhaságot, ahogy én elértem.
Ha valaki megőrzi ezt a Szútrát,
úgy fog viselkedni, mint a Bhagaván.
Ha valaki megkapja ezt a Szútrát,
a Buddha Dharma Urának fogják hívni,
és a világ javára
védelmezni fogja a Buddhák tanításait.
Ha valaki megőrzi²⁸ ezt a Szútrát,
a Dharma Királya lesz a neve.*

*Valóban, a világ szemében
oly dicséretre méltó lesz, mint a Bhagaván.*

És ekkor, mikor a Bhagaván befejezte a Szútra magyarázatát, Vadzsramati a Bodhiszattvák, Istenek, Gandharvák és Aszurák négyes csoportjával együtt nagy örömet érezett²⁹ afölött, amit a Buddha elmondott nekik, és eszerint gyakorolták azokat.

Itt végződik a Maha Vaipulja Tathágathagarbha Szútra.

Jegyzetek:

¹**Tathāgatagarbha.** *Tathā*= így, úgy, akként; *āgata*= jött, megérkezett; *gata*= ment, elment; *garbha*= gyökér, mag/zat.

²**Tíz évvel ezelőtt érte el:** mutatta fel, nyilvánította ki.

³Minden **tökéletesítették erényeiket** a múlt több százezer Buddháknak tett felajánlásaik során.

Śīla (Sz), **sīla** (P) (erény, erkölcsi magatartás).

Ánanda összetette tenyereit és tisztelettel tekintve a Buddhára megkérdezte, „Bhagaván, mi a jutalma és az áldása (megnyilvánulása) az erkölcsös magatartásnak?

A Buddha azt válaszolta, „A büntudattól való függetlenedés, Ánanda.”

„És a büntudattól való függetlenedésnek?

Az öröm, Ánanda.

És az örömnnek?

Az elragadtatás, Ánanda.

És az elragadtatásnak?

A megnyugvás, Ánanda.

És a megnyugvásnak?

A boldogság, Ánanda.

És a boldogságnak?

Az összpontosítás, Ánanda.

És az összpontosításnak?

A valóság szerinti látás és ismeret, Ánanda.

És a valóság szerinti látásnak és ismeretnek?

Elfordulás és elfogulatlanság, Ánanda.

És az elfordulásnak és az elfogulatlanságnak?

A megszabadulásnak látása és tudása, Ánanda." (AN 10.1)

⁴**Felajánlás:** A Dharmakövetők szimbolikus felajánlásokat tesznek a Három Drágaságnak, amelyekkel kifejezik hálájukat és ihletettségüket, és megerősítik a helyes éberségüket. A felajánlások művelése elősegíti:

- a nyugodt halált és egy kedvezőbb újraszületést, vagy

- a megszabadulás útján való gyors haladást.

⁵**Forgatni tudták** a visszafordíthatatlan Dharma kerekét.

⁶**Ha egy lény hallja a nevüket,** visszafordíthatatlan lesz a felülmúlhatatlan úton.

Anuttara. Felülmúlhatatlan, legfőbb, tökéletes, teljes, legnagyobb, páratlan, vagy összehasonlíthatatlanul kiváló. Anuttara a különböző buddhista kifejezések egy nagyon fontos jelzője. Anuttara-Samkaka-Szambódhi: egy Buddha legfőbb és legteljesebb megvilágosodása. Anuttara-Dharma-csakra: a felülmúlhatatlan törvény kereke. Az anuttara a Buddha tíz megtisztelő címének egyike, ebben az összefüggésben összehasonlíthatatlan érdeműt jelent. Ez a cím azt jelenti, hogy a Buddha minden élőlény közül a legfőbb.

⁷**Avalokiteśvara** Bodhiszattva és **Mahāsthāmaprāpta** Bodhiszattva Amitábha Buddha két kísérő Bodhiszattvája a Nyugati Tiszta Földön (Sukhāvātī / Szukhāvati). Avalokiteśvara a könyörület Bodhiszattvája, Mahassthama a transzcendens bölcsesség, és a megvalósítás erejének Bodhiszattvája. A Tiszta Föld buddhizmusban a *Nyugat Három Szentjének* nevezik őket.

⁸**Siddhi (riddhi, iddhi).** Elérés. Ezek kétfélek: közönséges szerzemények és a legfőbb ismerete és megvalósítása a Dharmának. A beteljesült és beteljesítő tökéletesség. A tudás mindent magában foglaló hatásköre. Természetfölötti képesség és teljesítmény.

⁹**Chattra.** Ernyő. Az ég kupolája hegyek fölött. Ezt jelképezi az ernyő, aminek fontos funkciója, hogy árnyékot és védelmet nyújtson. Az ernyő feladata tehát, hogy megvédjen a hó és az eső ellen. A szanszkrit chattra kifejezés azt is jelenti, gomba, ami nyilvánvaló utalás a formájára. Az ernyő hagyományos indiai jelképe a védelemnek és a jognak. A vallási életbe mint a szennyeződések, ártalmak elleni védelem jelképe került be. Ennek árnyékában csillapodik le a szenvedés, a vágy, és minden egyéb lelki káros erő. Így az a valódi menedéket testesíti meg.

¹⁰**Adbhuta.** Magával ragadó.

¹¹**Kulaputra.** Jó család gyermeke.

¹²**Tisztelettel a Buddhára nézve** (apaciti, cittākāra vagy gāra). Az az érzés, amikor csodálattal tekintünk valakire, akinek erényeit vagy eredményeit nagyra becsüljük. Amikor először találkoznak az emberek, benyomást tesznek egymásra, ami természetesen helytelen vagy hiányos, de mégis rögzül. Ahhoz, hogy tiszteletben tartsák egymást az emberek, időbe telik. Egyre jobban meg kellismerjék egymást, megadva vele a lehetőséget, hogy tudatában legyenek egymás jó tulajdonságaival, és adott esetben tartsák tiszteletben ezeket a tulajdonságokat. A Buddha azt mondta, hogy a tisztelet képessége Nagy Áldás (Sn.265). A Dharma szempontjából mindenki megérdemli a tiszteletet, mert mindenki, még a leginkább tudatlanokban is megvan a lehetőség, hogy megvilágosodjanak. De tiszteletben kell tartani más dolgokat is, mint az állatokat, a különböző vallásokat, a mások tulajdonát, és a környezetet. A Buddha azt mondta, „Jó, ha tiszteletben tartjuk az olyan erényeket, mint a vendéglátás, a fegyelem és tudatosság (D.III, 244).” Ezalatt azt értette, hogy nem kellene az ilyen dolgokat könnyedén venni, hanem szívesen bele kellene vinnünk az életünkbe, és örülnünk kellene, hogy vannak. Amikor valaki a pūjā keretében virágokat, mécseseket és füstölőt helyez el egy Buddha szobor előtt, akkor ezt a tiszteletben tartást mutatja fel.

¹³**Vaipulya Sūtra.** a Mahajána nagy iránymutató szútrái, melyek a különböző iskolák alapvető tanításait képezik. Így a Lótusz-Szútra a Tien-Tai és a Nichiren Iskola alapszútrája. Az Avatamszaka Szútra a Kegoné, a Nirvána Szútra a Nirvána Iskoláé. Ezek nem szükségszerűen hosszabb Szútrák. Így a Tathágathagarbha Szútra is Vaipulja Szútrának, mégpedig Maha Vaipulja Szútrának számít, mivel ez az alapja a Tathágathagarbhaváda filozófiai iskola tanításainak. **Vaipulja:** Nagy, tágas, vastag, mindenre kiterjedő.

¹⁴**Buddhacakṣus.** Buddha-szem. A Legfelsőbb figyelmesség képessége, minden dolog valódi természetének érzékelése. A Nirvána Szútra azt mondja: „Azok, akik tanulmányozzák a Mahajána tanításokat, bár ha a szemünk a hétköznapi embereké, meglátásukat a Buddha-szemük által nyerik.” Nevezik bölcsesség-szemnek is, abban az értelemben, ahogy az anya óva figyeli gyermeke minden mozdulását.

¹⁵**Tathágathagarbhát,** a Buddha Természetet. A kléshák a beszennyezők, bűnök, negatív tendenciák, melyek, mint egy burok, körülveszik. **A meditáció** az a módszer, mely a klésháktól való szabadulást szolgálja, ugyanígy a Tiszta Föld iskolában Amitábha nevének folyamatos recitációja is.

¹⁶**Hit.** (Śraddhā, 信心 Xìnxīn) Bízni a Buddhában, hogy elvezet a kiszabaduláshoz, bízni a Dharmában, ami biztosítja a kiszabaduláshoz vezető utat, és bízni magunkban, hogy meg tudjuk valósítani. Mindhárom nagyon fontos a gyakorlatban. A hit a jelenleg még nem ismert vagy más eszközökkel meg nem ismerhető igazság elfogadása. A hit szüli azt a hajlandóságot, hogy nyitottak legyünk a Dharma iránt, hogy elkezdjük a gyakorlást, és fenntartsuk, amíg az eredmények megjönnek. Ha valaki nem rendelkezik hittel, soha nem is tekint a Dharmára. A buddhizmus különbséget tesz az alaptalan hit (amūlikā śraddhā) és indokolt hit (ākāravatī śraddhā) között.

¹⁷**A Tathágathagarbha** minden érző lényben jelen van, de nincs jelen a négy Mahabhutában, a négy nagy elemben (föld, víz, tűz, levegő). Nincs továbbá jelen a növényekben, mivel ezek nem tartoznak az érző lények közé.

¹⁸A Szútra tanúságtétele szerint a Buddha-Dharma az **Amrita Dharmája**. Az "Amrita" szanszkrit szó, és az örök élet italát jelenti. Amitájusz Buddha, Avalokitéshvara (Kuan Yin) és a Gyógyító Mester Buddha korsójában (kalasha) az örök élet italát őrzi, és ezt kínálja a törekvőnek. A Buddha az Amataja Dhatuja (Halhatatlanság Birodalma) elérését tanítja az érző lényeknek.

¹⁹**Az újrászületés Öt Birodalma,** a "Bhāvacsakra", vagyis a "Lét Kereke". A Buddha elmondása után először Ánanda rakta ki rizsszemekből. Ekkor még öt szektorból állt: az istenek, az emberek, az állatok, a szenvedő lelkek (kísértetek) és a pokollakók világából. Később hozzácsatolták az ellen-istenségek, az aszurák birodalmát is, így a mai "Bhāvacsakra" ábrázolások hat szektorból tevődnek össze.

²⁰A "hideg" és "éretlen" szavak valószínűleg még a kléshák burkában lévő Tathágathagarbhára vonatkoznak.

²¹A **Chakravartin a négy világtáj uralkodója,** a Buddhához hasonlóan a 32 jel viselője. Az igazságos uralkodó, aki alatt az alattvalók békében és bőségben élnek. Ashoka császár ideális megtestesítője volt ennek az elképzelésnek.

²²**Az emberek nem alacsonyabb rendűek** vagy alantasabbak az isteneknél, sem a földi királyoknál, mivel mindegyikükben ott van a Tathágathagarbha.

²³**Szenvedély** (rāga). A kifejezés valami iránt fellobbant nagyon erős érzésre utal. Jelentéstartománya: lenyűgöző érzés, lelkesedés, vágy, élénk vagy kíváncsi érdeklődés, szokatlan izgatottság, lelkesedés, kényszerítő érzélem.

²⁴**Yojana.** Kilenc mérföld.

²⁵**Lí.** Egyharmad mérföld.

²⁶A **Dharani** szó szerint "megtartást" jelent. Valaminek az emlékezetben tartását (szmriti) is jelenti, Buddhanuszmriti esetében, ennek jelentése a Buddha emlékezetben tartása, a Buddha nevének belső vagy hangos recitálásával.

²⁷**Kushala mula.** Erény-gyökerek.

²⁸**Aki elfogadja a Tathágathagarbha Szútrát,** annak az útja egyenes a buddhaság megvalósításáig. Meg kell védelmeznie ezt a Szútrát a tévtanítókkal szemben, mert ez a Buddha igazi, és végső tanítása.

²⁹**Āmodanā.** Örvendezés, öröm.